

ΑΝΩΤΑΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

**ΣΤΟ ΑΝΩΤΑΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΕΝΕΡΓΩΝΤΑΣ
ΩΣ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΔΥΝΑΜΕΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 153.8 ΤΟΥ
ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 10(7) ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΑΠΟΝΟΜΗΣ
ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ (ΠΟΙΚΙΛΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ) ΝΟΜΟΥ, Ν.33/64,
ΩΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΘΗΚΕ.**

(ΑΙΤΗΣΗ ΑΡ. 1/2024)

5 Ιουνίου, 2024.

**[ΔΙΑΤΣΟΣ, Π., ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, ΨΑΡΑ-ΜΙΛΤΙΑΔΟΥ, ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ,
ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΗ, ΚΑΡΑΚΑΝΝΑ, ΓΕΩΡΓΙΟΥ, ΚΑΛΛΙΓΕΡΟΥ,
Μέλη]**

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 113, 115, 133(8), 153(7) ΚΑΙ (8) ΤΟΥ
ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 9(1)(β), 10(6) ΚΑΙ (7) ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ
33/1964, ΩΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΘΗΚΕ.

ΑΙΤΗΣΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΓΕΝΙΚΟ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΓΙΑ
ΑΠΟΛΥΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΛΕΓΚΤΗ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΔΙΑ
ΑΝΑΡΜΟΣΤΗ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ.

*Κωνσταντίνος Καλλής, Νίκος Γεωργίου, Αναστασία Καλλή (κα),
Αρσενία Σεργίδη (κα), για Καλλής & Καλλής ΔΕΠΕ και Λέανδρος
Παπαφιλίππου, Γιώργος Βαλιαντής, Παντελής Χριστοφίδης και*

Χριστίνα Παρασκευά (κα) για Λ. Παπαφίλιππου & Σία ΔΕΠΕ, εκ μέρους του Αιτητή/Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας.

Πάμπος Ιωαννίδης με Άννα Χρίστου (κα) και Δημήτρη Καϊλή, Γιώργος Τριανταφυλλίδης με Ριάνα Πασιουρτίδου (κα) και Χρίστος Κληρίδης με Γιώργο Πασιά, εκ μέρους του Καθ' ου η αίτηση/Γενικού Ελεγκτή της Δημοκρατίας.

Γενικός Εισαγγελέας και Γενικός Ελεγκτής, παρόντες.

Η απόφαση του Συμβουλίου είναι ομόφωνη
και θα δοθεί από τον **Λιάτσο, Π.**

**ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ – ΝΟΜΙΜΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ
ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ ΠΡΟΣ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΗ ΤΗΣ ΑΙΤΗΣΗΣ.**

Α Π Ο Φ Α Σ Η

ΛΙΑΤΣΟΣ, Π.: Το Ανώτατο Συνταγματικό Δικαστήριο (Πλήρης Ολομέλεια) συνεδριάζει ως το Συμβούλιο που προβλέπεται στο **Άρθρο 153, παράγραφος 8, εδάφιο (1) του Συντάγματος**, προκειμένου να εξετάσει αίτηση που υπέβαλε ο Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας κατά του Γενικού Ελεγκτή της Δημοκρατίας, η οποία αποσκοπεί στην απόλυση του τελευταίου, λόγω, ως τίθεται, ανάρμοστης συμπεριφοράς.

Προβάλλοντας ένσταση η πλευρά του Γενικού Ελεγκτή έθεσε, υπό τύπο προδικαστικού θέματος, κατά πόσον ο Γενικός Εισαγγελέας «... νομιμοποιείται και/ή έχει έννομο συμφέρον και/ή δικαιούται να καταχωρήσει την παρούσα Αίτηση ως Αιτητής, η οποία Αίτηση προφανώς δεν αποτελεί ποινική υπόθεση, και να επιζητεί την άμεση απόλυση ενός άλλου θεσμικού και ομότιμού του αξιωματούχου ...».

Η επιχειρηματολογία των ευπαιδευτών συνηγόρων των δύο πλευρών επί του υπό κρίση ζητήματος, του κ. Τριανταφυλλίδη εκ μέρους της νομικής ομάδας που αντιπροσωπεύει τον Γενικό Ελεγκτή και του κ. Βαλιαντή εκ μέρους των νομικών συμβούλων του Γενικού Εισαγγελέα, ήταν εκτεταμένη και είχε ως κύριο άξονα, αφενός, τον θεσμικό ρόλο του Γενικού Εισαγγελέα, όπως αυτός αναδύεται μέσα από τις σχετικές συνταγματικές διατάξεις και, αφετέρου, προηγούμενες αποφάσεις του Συμβουλίου επί του επίδικου ζητήματος, πιο συγκεκριμένα, στις αιτήσεις **Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας (Αρ. 2) (2015) 3 ΑΑΔ 319** (θα αναφέρεται στη συνέχεια, για σκοπούς ευκολότερης παρακολούθησης, ως η υπόθεση

Ερωτοκρίτου), Τρύφωνος ν. Γενικού Εισαγγελέα (2017) 3 ΑΑΔ 21 και **Λοής ν. Γενικού Εισαγγελέα κ.ά. (2017) 3 ΑΑΔ 686.**

Αναπτύσσοντας, ο κ. Τριανταφυλλίδης προέβαλε ότι, το υπό συζήτηση θέμα δεν έτυχε εξέτασης από το Συμβούλιο μέχρι σήμερα και επομένως δεν υπάρχει απόφαση, κατά τρόπο που να δημιουργείται δεσμευτικό προηγούμενο. Επί του προκειμένου, ήταν η θέση του ότι η απόφαση **Ερωτοκρίτου** στηριζόταν στα δικά της δεδομένα, προβάλλοντας ότι ιδιάζον στοιχείο συνιστούσε η σχέση προϊστάμενου, ήτοι του Γενικού Εισαγγελέα και υφιστάμενου, ήτοι του Βοηθού Γενικού Εισαγγελέα, του κ. Ερωτοκρίτου. Προεκτείνοντας, υπέβαλε, διαζευκτικά, ότι η προσέγγιση του Συμβουλίου στην υπόθεση **Ερωτοκρίτου** ως προς τη θεσμική υπόσταση του Γενικού Εισαγγελέα και το δικαίωμά του, προς το δημόσιο συμφέρον, να καταχωρεί αίτηση απόλυσης ανεξάρτητου Αξιωματούχου, «είναι πασιφανώς εσφαλμένη», αφού, ως η εισήγηση, είχε ως βάση στήριξης το **Άρθρο 113.2 του Συντάγματος**, το οποίο «... αφορά αποκλειστικά ποινικά αδικήματα και ουδεμία σχέση έχει με τα γεγονότα της παρούσας υπόθεσης και δη με το κατ' ισχυρισμό δικαίωμα του Γενικού Εισαγγελέα να καταχωρεί αιτήσεις για

ανάρμοστη συμπεριφορά οποιουδήποτε θεσμικού αξιωματούχου ή δικαστή.». Πυρήνας της εισήγησης του κ. Τριανταφυλλίδη ήταν η θέση ότι η αναγνώριση αυθύπαρκτου δικαιώματος έναρξης και προώθησης διαδικασίας αυτής της μορφής στο Γενικό Εισαγγελέα για απόλυση άλλου, μη υφιστάμενού του, Ανεξάρτητου Αξιωματούχου, όχι μόνο δεν συνάδει με την αυτοτέλεια των δύο αυτών ανεξάρτητων, ισόβαθμων, θεσμών της Δημοκρατίας, αλλά συνιστά πλήγμα στη συνταγματικώς διασφαλισμένη ανεξαρτησία του Γενικού Ελεγκτή και δημιουργεί κινδύνους άσκησης επιρροής και εν δυνάμει επαπειλής, ικανούς να εμποδίσουν την ανεξάρτητη άσκηση των καθηκόντων του. Τόνισε, ολοκληρώνοντας, ότι ο Γενικός Εισαγγελέας, ως ο νομικός σύμβουλος του Προέδρου της Δημοκρατίας, δικαίωμα έχει να συμβουλευεί τον τελευταίο και δεν έχει αυθύπαρκτο δικαίωμα να λαμβάνει αποφάσεις προς προώθηση διαδικασιών, ως η παρούσα, στην απουσία οδηγιών του Προέδρου της Δημοκρατίας, ο οποίος «... είναι ο μόνος που νομιμοποιείται, ως το διορίζον όργανο, να δώσει οδηγίες για εκκίνηση τέτοιας διαδικασίας εκπροσωπούμενος από τον Γενικό Εισαγγελέα ή, διαφωνούντος του τελευταίου, μέσω άλλων ιδιωτών δικηγόρων.».

Εκ διαμέτρου αντίθετες είναι οι προσεγγίσεις της πλευράς του Γενικού Εισαγγελέα, όπως αυτές αναπτύχθηκαν από τον κ. Βαλιαντή, ο οποίος εισηγήθηκε ότι το υπό συζήτηση θέμα είναι απλό στη βάση του και έχει ήδη αποφασισθεί στις πιο πάνω υποθέσεις **Ερωτοκρίτου, Τρύφωνος** και **Λοή**. Έθεσε, πιο αναλυτικά, ότι η νομιμοποίηση του Γενικού Εισαγγελέα προς υποβολή της επίδικης αίτησης δεν εξαρτάται από την έγκριση και/ή συναίνεση και/ή συγκατάθεση του Προέδρου της Δημοκρατίας. Ο Γενικός Εισαγγελέας, ως ο κατ' εξοχήν αρμόδιος για την προάσπιση του δημοσίου συμφέροντος και της νομιμότητας, κρίθηκε, κατά τρόπο οριστικό και δεσμευτικό, εισηγήθηκε ο ευπαιδευτος συνήγορος, από τις υπό αναφορά αποφάσεις, ότι έχει δικαίωμα προσφυγής στο Συμβούλιο στη βάση του **Άρθρου 153.8**.

Το Συμβούλιο εξέτασε με ιδιαίτερη προσοχή τις ενδελεχείς εισηγήσεις των ευπαιδευτών συνηγόρων των δύο πλευρών. Το ερώτημα που τίθεται ενώπιόν μας δεν αφορά στο ποιος, γενικά, νομιμοποιείται στην καταχώρηση αιτήσεων ως η παρούσα, ούτε θα μας απασχολήσει εξαντλητική παράθεση καταλόγου προσώπων που τυχόν έχουν τέτοιο δικαίωμα. Η κρίση μας θα περιορισθεί στο

ζητούμενο και μόνο: Κατά πόσο δηλαδή ο Γενικός Εισαγγελέας, αιτητής στην ενώπιόν μας περίπτωση, νομιμοποιείται να προβεί σε διάβημα στη βάση του **Άρθρου 153.8 του Συντάγματος**.

Ευθυγραμμίζομαστε με τα όσα η πλευρά του Γενικού Εισαγγελέα προέβαλε, έχοντας ως πυξίδα τα λεχθέντα στις αποφάσεις **Ερωτοκρίτου, Τρύφωνος** και **Λοή**, η οποία υιοθέτησε ουσιαστικά το σκεπτικό της **Τρύφωνος**. Επεξηγούμε σχετικά:

Παρά την περί του αντιθέτου προσέγγιση του κ. Τριανταφυλλίδη, η οποία, με όλο το σεβασμό, δεν βρίσκει σύμφωνο το Συμβούλιο, το ερώτημα που απασχολεί, της νομιμοποίησης δηλαδή του Γενικού Εισαγγελέα, απαντήθηκε ευθέως στην υπόθεση **Ερωτοκρίτου**, όπου, όπως και στην υπό συζήτηση, ο καθ' ου η αίτηση, τότε Βοηθός Γενικού Εισαγγελέα, ήγειρε, υπό τύπο προδικαστικής ένστασης, ότι ο Γενικός Εισαγγελέας δεν είχε δικαίωμα υποβολής αίτησης προς απόλυσή του για ανάρμοστη συμπεριφορά. Μάλιστα, έθεσε ότι αιτήσεις αυτής της μορφής μπορούν να υποβληθούν μόνο από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, ο οποίος διόρισε τον Βοηθό Γενικού Εισαγγελέα, ως διορίζον δηλαδή όργανο. Το Συμβούλιο,

επισημαίνοντας την αποκλειστική αρμοδιότητά του να αποφασίζει επί παντός θέματος αναφερομένου, μεταξύ άλλων, εις την απόλυση και των ανεξάρτητων αξιωματούχων του Κράτους, εξουσία που του παρέχεται από το **Άρθρο 153.8(2) του Συντάγματος**, τόνισε τις εξουσίες του Γενικού Εισαγγελέα και τα καθήκοντά του, όπως αυτά καθορίζονται ή ανατίθενται σε αυτόν, διά του Συντάγματος. Κατέληξε δε ως ακολούθως:

«Είναι γεγονός ότι στο Άρθρον 153.8(2) δεν καθορίζεται ρητά ποιος έχει δικαίωμα να υποβάλει σχετική αίτηση στο Συμβούλιο για την απόλυση των ανεξαρτήτων Αξιωματούχων του Κράτους. Λαμβάνοντας όμως υπόψιν τις πρόνοιες του Άρθρου 153.8(4), ότι η απόφαση του Συμβουλίου είναι δεσμευτική για τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, ο οποίος προβαίνει στις δέουσες ενέργειες συμφώνως προς την απόφαση, ως και τις ευρύτατες εξουσίες που παρέχονται στο Γενικό Εισαγγελέα από το Σύνταγμα και το Νόμο, κρίνουμε ότι ο Γενικός Εισαγγελέας έχει δικαίωμα, προς το δημόσιο συμφέρον, να καταχωρεί αίτηση απόλυσης ανεξάρτητου Αξιωματούχου, όπως την παρούσα.»

Στην εν λόγω απόφαση καμία σχέση και καμία επίδραση δεν είχε η ιδιότητα, ως τη χαρακτηρίζει ο κ. Τριανταφυλλίδης, «υφιστάμενου – προϊστάμενου». Εξετάσθηκε καθαρά στη βάση της θεσμικής ιδιότητας δύο αξιωματούχων του Κράτους οι οποίοι διορίστηκαν από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας και για τους οποίους προβλέπεται, εκ

του Συντάγματος, **Άρθρο 112.4**, ότι «... υπηρετούσιν, υφ' ους όρους οι δικασταί του Ανωτάτου Δικαστηρίου και δεν απολύονται, ειμή υφ' ους όρους και καθ' ου τρόπον οι δικασταί ούτοι.».

Προσθέτουμε ότι το Συμβούλιο στην τελική απόφασή του, επί της κυρίως αίτησης, στην υπόθεση **Ερωτοκρίτου, Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας (Αρ. 7) (2015) 3 ΑΑΔ 484**, ασχολήθηκε και πάλιν, μετά από σχετική εισήγηση της πλευράς του καθ' ου η αίτηση, με το ζήτημα της απουσίας προηγούμενης διαβούλευσης του Γενικού Εισαγγελέα με τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, κρίνοντας, στις σελίδες 506-507:

«Μια από τις άλλες θέσεις που προέβαλε ο Καθ' ου η αίτηση στην αγόρευση του είναι ότι ο Αιτητής δεν διαβουλευθήκε με τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, ούτε και έθεσε ενώπιον του Συμβουλίου τις απόψεις του Προέδρου της Δημοκρατίας ο οποίος και διόρισε το Βοηθό Γενικού Εισαγγελέα, πριν καταχωρίσει την παρούσα αίτηση, παραβιάζοντας έτσι, κατά κάποιο τρόπο, τη δημοκρατική αρχή. Δεν συμφωνούμε με αυτή τη θέση και επαναλαμβάνουμε τα όσα είπαμε σε ενδιάμεση απόφαση μας, σύμφωνα με τα οποία ο Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας, ως ο κατεξοχήν αρμόδιος για την προάσπιση του δημοσίου συμφέροντος και της νομιμότητας, έχει έννομο συμφέρον και δικαιούται να καταχωρίσει αίτηση για απόλυση, λόγω ανάρμοστης συμπεριφοράς, του Βοηθού Γενικού Εισαγγελέως.»

Στην **Τρύφωνος** το ερώτημα που απασχόλησε το Συμβούλιο αφορούσε στη νομιμοποίηση ενός απλού ιδιώτη προς καταχώρηση αίτησης για την παύση του Γενικού Εισαγγελέα, λόγω ανάρμοστης συμπεριφοράς και ανικανότητας. Το Συμβούλιο απέρριψε την αίτηση, κρίνοντας ότι ένας ιδιώτης δεν νομιμοποιείται να καταχωρήσει αίτηση αυτής της μορφής «... εν είδει *actio popularis* μη έχοντας το θεσμοθετημένο πολιτειακό εκείνο συμφέρον, και όχι απλώς το ιδιωτικό.». Το Συμβούλιο, ως *obiter*, σημείωσε και τα ακόλουθα:

«Πέραν της δυνατότητας που λογικά θα είχε ο ίδιος ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, ως το διορίζον όργανο, να αιτηθεί στην κατάλληλη περίπτωση προς το Συμβούλιο την απόλυση του Γενικού Εισαγγελέα, η νομιμοποίηση ενός απλού ιδιώτη θα απέληγε σε ουσιαστική κατάλυση της ανεξαρτησίας των θεσμών με κατακλυσμό υποθέσεων για προσωπικά στην ουσία συμφέροντα που δεν αγγίζουν την ίδια τη φύση λειτουργίας και τρόπο ενάσκησης των εξουσιών του Γενικού Εισαγγελέα.»

Επιπρόσθετα, το Συμβούλιο αναφέρθηκε στο ύψιστο του πολιτειακού αξιώματος με το οποίο ενδύεται ο θεσμός και η θέση του Γενικού Εισαγγελέα, απόρροια του οποίου είναι η εισαγωγή, εκ μέρους του, κατά κανόνα, αιτήσεων στο Ανώτατο Δικαστήριο ή το

Συμβούλιο «... για έλεγχο των ανωτάτων πολιτειακών αξιωματούχων» και τόνισε το ιδιαίτερο δημόσιο συμφέρον και την πολιτειακή σημασία που ενέχει η εξαιρετικής φύσεως διαδικασία της ενεργοποίησης του **Άρθρου 153.8 του Συντάγματος**.

Ο κ. Τριανταφυλλίδης, επικουρικά, ως άνω, κάλεσε το Συμβούλιο όπως - σε περίπτωση που απορρίψει τη θέση του ότι η απόφαση **Ερωτοκρίτου** δεν επιλύει το υπό συζήτηση θέμα και πως αυτή στηρίζεται στα δικά της δεδομένα - αποστεί, κρίνοντας ότι είναι πασιφανώς εσφαλμένη, στη βάση ότι το **Άρθρο 113.2 του Συντάγματος** - επί του οποίου, ως η θέση του, εδράζεται η αίτηση - παρέχει στο Γενικό Εισαγγελέα δικαιώματα και ευρύτερες εξουσίες σε σχέση και μόνο με διαδικασίες ποινικής φύσης και όχι οποιασδήποτε άλλης μορφής και ιδίως παύσης θεσμικού αξιωματούχου.

Ως η νομολογία μας επιτάσσει, η εισήγηση για απόκλιση θα πρέπει να θεμελιώνεται επί συγκεκριμένων λόγων, οι οποίοι και να καταδεικνύουν το έκδηλα λανθασμένο προηγούμενης νομολογίας. Λόγοι κεφαλαιώδους σημασίας, όπως ουσιαστική μεταβολή των

περιστάσεων ή καταφανές σφάλμα ή κατάδειξη αδιαμφισβήτητα εσφαλμένης αρχής δικαίου (***Μαυρογένης v. Βουλής κ.ά. (Αρ. 3) (1996) 1 ΑΑΔ 315, Γουότς κ.ά. v. Λαουρή κ.ά. (2014) 1 ΑΑΔ 1401***).

Δεν βρισκόμαστε ενώπιον τέτοιας περίπτωσης πραγμάτων. Οι αναφορές της πλευράς του Καθ' ου αίτηση περί εσφαλμένης αντίληψης του Συμβουλίου, στην υπόθεση ***Ερωτοκρίτου***, της εμπέλειας των εξουσιών του Γενικού Εισαγγελέα, όπως αυτές οριοθετούνται στο ***Άρθρο 113.2 του Συντάγματος***, συνιστούν μια αποσπασματική αντίκριση του δικαστικού λόγου, αποσυναρτημένη από τη συνολική εικόνα των τοποθετήσεων του Συμβουλίου σε αναφορά με το θεσμικό ρόλο και την όλη υπόσταση της θέσης του Γενικού Εισαγγελέα.

Τόσο στην υπόθεση ***Ερωτοκρίτου*** όσο και στην ***Τρύφωνος***, αλλά και, διαχρονικά, στη νομολογία των δικαστηρίων μας, υποδεικνύεται το ύψιστο του πολιτειακού αξιώματος με το οποίο ενδύεται ο θεσμός του Γενικού Εισαγγελέα και ο κεντρικός ρόλος που του αποδίδεται ως προασπιστή της νομιμότητας και του δημοσίου συμφέροντος,

όπως και στην αίτηση προβάλλεται, με αναφορά όχι μόνο στο **Άρθρο 113.2**, αλλά, γενικότερα, στο όλο συνταγματικό πλαίσιο. Είναι ζήτημα το οποίο δεν έχει να κάμει μόνο με τις ποινικές πτυχές που καλύπτει το **Άρθρο 113.2 του Συντάγματος**, αλλά και με τις ευρύτερες αρμοδιότητες και δικαιώματά του, που ο συντακτικός νομοθέτης θέσπισε, περιβάλλοντας τον υπό αναφορά θεσμό με ανάλογο, ύψιστο, κύρος, σεβασμό, εμπιστοσύνη και πλήρη θεσμική ανεξαρτησία και αυτοτέλεια. Μεταξύ άλλων, παρέχοντάς του εξουσία υποβολής αίτησης στο Ανώτατο Συνταγματικό Δικαστήριο προς απόφαση σε σχέση με θέμα κένωσης της θέσης του Προέδρου της Δημοκρατίας λόγω διαρκούς σωματικής ή διανοητικής ανικανότητας, **Άρθρο 44.1(δ)**, **Άρθρο 44.3**, εισαγωγής κατηγορίας ενώπιον του Ανωτάτου Δικαστηρίου εναντίον του Προέδρου της Δημοκρατίας για έσχατη προδοσία, **Άρθρο 45.2**, εισαγωγής κατηγορίας εναντίον του Προέδρου της Δημοκρατίας δι' οιονδήποτε αδίκημα ατιμωτικό ή ηθικής αισχροτήτας, **Άρθρο 45.3** και παροχής της αναγκαίας σύμφωνης γνώμης στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας προς μείωση ή αναστολή ή μετατροπή οποιασδήποτε ποινής επιβληθείσας υπό Δικαστηρίου, **Άρθρο 53.4**.

Τα πιο πάνω, επιμαρτυρούν το όλο θεσμικό πλαίσιο του ρόλου του Γενικού Εισαγγελέα, υποσυλώνοντας, κατά συνταγματική ευθυγράμμιση, την ορθότητα της προσέγγισης του Συμβουλίου στις προηγούμενες αποφάσεις **Ερωτοκρίτου, Τρύφωνος** και **Λοή**, τόσο ως προς την προάσπιση της νομιμότητας και του δημοσίου συμφέροντος από το Γενικό Εισαγγελέα, όσο και ως προς τη δυνατότητά του προς εισαγωγή αίτησης, χωρίς την ανάγκη προηγούμενης οδηγίας ή συγκατάθεσης από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας.

Είναι κάτω από αυτό το πρίσμα που αναγνωρίσθηκε το δικαίωμα του Γενικού Εισαγγελέα για υποβολή αιτήσεων αυτής της μορφής. Χωρίς να υπεισέρχεται στην όλη εικόνα ζήτημα συγκριτικής αποτίμησης της υπόστασης και του όλου ρόλου του κάθε κρατικού αξιωματούχου.

Καταληκτικά, επιβεβλημένο είναι να υπομνήσουμε ότι, σε κάθε περίπτωση, επαφίεται, κατά συνταγματική επιταγή, στο Συμβούλιο η τελική κρίση ως προς τη συνδρομή των αναγκαίων προϋποθέσεων προς κατάδειξη ανάρμοστης συμπεριφοράς και η αποκλειστική

αρμοδιότητα να αποφασίζει επί παντός θέματος αναφερομένου εις την απόλυση κρατικού αξιωματούχου. Η απόφαση του Συμβουλίου είναι δεσμευτική για τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, ως διαλαμβάνει το **Άρθρο 153.8(4)**, ο οποίος προβαίνει «... εις τας δέουσας ενεργείας συμφώνως προς την απόφασιν ταύτην». Επομένως, ως σημειώνεται και στη **Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας (Αρ. 7) (αυτώτρω)**, στη σελίδα 518: «... η μη εξασφάλιση, εκ των προτέρων, της έγκρισης ή της θέσης του Προέδρου της Δημοκρατίας για την παρούσα αίτηση δεν την επηρεάζει.».

Για τους πιο πάνω λόγους, η προδικαστική ένσταση του Καθ' ου η αίτηση απορρίπτεται.

Α.Ρ. ΛΙΑΤΣΟΣ, Π.

Τ.Θ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Μ.

Τ. ΨΑΡΑ-ΜΙΛΤΙΑΔΟΥ, Μ.

Δ. ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ, Μ.

ΣΤ. ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΗ, Μ.

Τ. ΚΑΡΑΚΑΝΝΑ, Μ.

Η. ΓΕΩΡΓΙΟΥ, Μ.

Μ. ΚΑΛΛΙΓΕΡΟΥ, Μ.

ΣΦ.